

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 130

гр. Търговище, 24.04.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

Съдебни МАРИАНА СЛ. НИКОЛАЕВА
заседатели: ДЕНИЦА М. ПЕТКОВА

при участието на секретаря АНАТОЛИЯ Д. АТАНАСОВА
в присъствието на прокурора М. К. А.

като разглежда докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Частно наказателно дело
№ 20233500200126 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXXIV, раздел II на НПК – за допускане на съдебна реабилитация по чл.87 НК.

Образувано е по молба на молба на осъдения П. Г. Г. от гр. Търговище чрез пълномощник адв.Д.П. от ТАК, в която моли съда да допусне съдебна реабилитация за всички осъждания постановени спрямо него. В с.з. молителят се явява лично и с адв.П., който ангажира допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си, претендира, че са налице всички обстоятелства за допускане на съдебна реабилитация.

Представителят на Окръжна прокуратура Търговище, ТО Попово изразява становище, че са налице всички предпоставки за постановяване на съдебна реабилитация.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства прие за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложената справка за съдимост ведно с бюлетини за съдимост, молителят П. Г. Г. е осъждан общо 6 пъти, както следва:

1./ С р.№ 508/12.08.2009 г. по нахд № 462/2009 г. на ТРС, за престъпление по чл.343в, ал.2 НК, извършено на 22.05.2009 г., е бил освободен от наказателна отговорност, като на осн. чл.78а НК му е било наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв. Решението влязло в сила на 28.08.2009 г. Доколкото се касае за административно наказание наложено по реда на чл.78а НК, а не за наказание по смисъла на чл.37,ал.1,т.4 от НК, съдът намира, че не се касае за осъждане, поради което не е необходимо обсъждането му от гледна точка на чл.87,ал.1 от НК /в т.см. е и задължителното тълкуване дадено в т.4 от ППВС № 7/1985 г. по н.д. № 4/1985 г. – „по отношение на лицата, които са освободени от по глава осма от НК, **разпоредбите на чл.85 и сл. от НК, предвиждащи реабилитация, не се прилагат, защото те не се считат осъждани**“/;

2./ С пр.№ 21/02.03.2011 г. по **нохд № 101/2011 г. на ТРС**, за престъпления по чл. 198,ал.1 и чл.319,ал.1 НК, извършени на 28.10.2010 г., във вр. с чл.23 НК е наложено общо наказание 2 г.

ЛОС, изтърпяването на което е било отложено по реда на чл.66 НК за изпитателен срок от 3 г. Присъдата влязла в сила на 18.03.2011 г.;

3./ С пр.№ 97/15.11.2011 г. по **нохд № 748/2011 г. на ТРС**, за престъпление по чл. 206,ал.5, вр. с ал.1 НК, извършено на 28.03.2011 г. и за престъпление по чл.325,ал.1 НК, извършено на 22.04.2011 г., във вр. с чл.23 НК е наложено общо наказание пробация, вкл. следните пробационни мерки: 1.Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 2 г., при периодичност 2 пъти седмично; 2.Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 2 г.; 3.Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 200 часа, които следва да бъдат положени в рамките на 1 г., както и наказание „обществено порицание“, което да се изпълни чрез прочитане на присъдата по Ново радио Търговище. Присъдата влязла в сила на 01.12.2011 г.;

4./ С пр.№ 4/26.01.2012 г. по **нохд № 21/2012 г. на ТРС**, потвърдена с реш.№ 25/ 04.04.2012 г. по внохд № 31/2012 г. на ТОС, за престъпление по чл. 194,ал.1 НК, извършено на 02.05.2011 г. е наложено наказание 6 м. ЛОС при „строг“ режим, като на осн.чл.68,ал.1 НК е било приведено в изпълнение наказание 2 г. ЛОС по нохд № 101/2011 г. на ТРС. Присъдата влязла в сила на 04.04.2012 г.

С опр.№ 233/23.08.2012 г. по чнд № 576/2012 г. на ТРС е определено общо наказание между отделните наложени му нохд № 748/2011 г. на ТРС и нохд № 21/2012 г. на ТРС, а именно най-тежкото от тях – 6 м. ЛОС при „строг“ режим. На осн.чл.68,ал.1 НК е било приведено в изпълнение наказание в размер на 2 г. ЛОС по нохд № 101/2011 г. на ТРС, като на осн.чл.25, ал.2 НК е било приспаданото изтърпяното наказание до влизане в сила на определението. Определението влязло в сила на 11.09.2012 г., като видно от направеното отбелязване, наказанието 2 г. ЛОС е било изтърпяно на 22.11.2013 г., а наказанието 6 м. ЛОС е било изтърпяно на 16.05.2014 г.;

5./ С опр.№ 2/10.01.2017 г. за одобряване на споразумение по **нохд № 6/2017 г. на ТРС**, за престъпление по чл.316,вр. с чл.308,ал.2,вр. с ал.1 НК, извършено на неустановен ден в периода м.05-м.06.2016 г. е било наложено наказание пробация, вкл. следните пробационни мерки: 1.Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 1 г. и 6 м., при периодичност 2 пъти седмично; 2.Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 г. и 6 м.; 3.Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 200 часа в рамките на 1 г. Определението влязло в сила на 10.01.2017 г., като видно от направеното отбелязване, наказанието е било изтърпяно в периода от 17.01.2017 г. до 02.11.2017 г. и от 05.07.2019 г. до 22.03.2020 г.;

6./ С опр.№ 4/24.04.2018 г. за одобряване на споразумение по **нохд № 77/2018 г. на ТОС**, за престъпление по чл.354а,ал.2,т.4,вр. с ал.1 и чл.29,ал.1,б.“а“ от НК, извършено на 30. 10.2017 г. е наложено наказание 2 г. ЛОС при „строг“ режим, като е зачетено предварителното задържане, считано от 31.10.2017 г. Определението влязло в сила на 24.04.2018 г., като видно от направеното отбелязване наказанието е изтърпяно на 05.07.2019 г.

От приложените по делото удостоверение № 11/04.01.2023 г. издадено от РП Търговище и удостоверение № 20/04.01.2023 г. издадено от ОП Търговище е видно, че спрямо молителя няма обвинения по неприключени наказателни производства. Наред с това са приложени и доказателства за трудовата ангажираност на молителя – заверен превод от немски на български език на трудов договор сключен за период на изпитване 20.11.2022 г. – 20.06.2022 г. за работа в Хотел Битбург с работно време 120 часа месечно. Приложено е удостоверение за раждане на детето Даниел П.ов Г., роден на 29.06.2021 г. от родители Юлия Тодорова и П. Г.. От показанията

на св.Ангелов изслушан в с.з. също се установят обстоятелства във връзка с доброто поведение на молителя.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира, че молбата за допускане на съдебна реабилитация, е основателна и следва да бъде уважена поради следните съображения:

Производството за съдебна реабилитация е особено съдебно производство, предвидено в част VII, глава XXXIV, [раздел II от НПК](#). Процесуалните предпоставките за неговото започване са изброени в [чл.434 от НПК](#) и най-общо се свеждат до подаване на молба, към която следва да бъдат приложени доказателства за осъждане на лицето, както и такива, обуславящи наличието на условията по [чл.87 от НК](#). Без съмнение е, а и това е видно от текста на [чл.85, ал.1 от НК](#), че реабилитацията, включително по съдебен ред, има предназначението да заличи осъждането на лицето и да отмени за в бъдеще последиците, които законите свързват с него, освен ако в закон или указ е установено противното. Само когато не са налице условията за реабилитация по право и/или давност, на осъденото лице е предоставена възможност за такава по съдебен ред (в т.см.р. №797/11.11.2008 г. по н.д.№577/2007 г. II н.о.ВКС). В конкретният случай, макар и да са изтекли значителни като периоди от време срокове, съдът предвид представените писмени доказателства намира, че реабилитация по право или давност не е настъпила за нито едно от визираните по-горе осъждания, поради същите могат да бъдат годин предмет на настоящото производство.

Посредством разпоредбата на чл.87 от НК законодателят е въвел предпоставки, при едновременното проявление на които е възможно допускане на съдебна реабилитация, а именно: **1.**изминали минимум 3 години от изтърпяване на наказанието по последната присъда (което е и условие за допустимост на молбата за реабилитация); **2.**осъденият да не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или друго по-тежко наказание; **3.**да е имал добро поведение; **4.**при умишлено престъпление да е възстановил причинените с него имуществени вреди. Съдът намира, че по отношение на последното изискване следва да бъде приложена хипотезата на чл.87,ал.2 от НК – уважителни причини за липсата на такива доказателства. На първо място това е обстоятелството, че делата, по които е осъден молителя, с изключение на последното – нохд № 77/2018 г. принципно не се пазят в деловодството на съда, с оглед на изтичане на 5-годишния срок по чл.65,ал.1,т.2 от ПАС (издаден от ВСС, Обн.,ДВ, бр. 68/22.08.2017 г.) и към настоящият момент очевидно не могат да бъдат изискани и приложени в настоящото производство. От друга страна обаче, това обстоятелство е и без особено значение в случая, доколкото по последните две осъждания – нохд № 6/2017 г. на ТРС и нохд № 77/2018 г. на ТОС се касае за формални по своя характер престъпления – съответно по чл.316,вр. с чл. 308 ал.2 НК и по чл.354а,ал.2,т.4, вр. с ал.1 НК – квалификации, при които липсват вреди, които евентуално да подлежат на възстановяване от молителя.

Преди всичко следва да се посочи, че законодателят не е уредил изрично случая за преценка на основанията за допускане на съдебна реабилитация в случаите на повече от едно осъждания. Тази празнина обаче е запълнена от съдебната практика, която е постоянна и непротиворечива в разбирането си за това, че 3-годишният срок по чл.87,ал.1 НК при множество осъждания започва да тече от изтичане на срока на наложеното с последната присъда наказание/в т.см. р. № 44 от 28.01.2010 г. на ВКС по н. д. № 505/2009 г. и II н. о.; р.№ 447/18.11.2014 г. на ВКС по н. д. № 1429/2014 г., III н. о./. Както вече се посочи по-горе, при изтърпяване на наказанието по последното нохд № 77/2018 г. на ТОС на 05.07.2019 г., 3-годишният срок е изтекъл на 05.07.2022 г.

От тази дата до сега и предвид ангажираните допълнителни писмени доказателства може да се приеме, че спрямо молителя няма други приключени наказателни производства с влязла в сила присъда или висящи такива, поради което съдът намира, че е налице първото основание за допустимост на молбата.

При анализ на събраната по делото доказателствена съвкупност в частта ѝ касаеща доброто поведение на молителя, съдът приема, че може да се направи категорична положителна констатация и извод (виж в т.см. и р.№ 31/30.01.1984 г. по н.д.№ 691/1984 г. I н.о.) за това, че в тригодишния срок по чл.87, ал.1 от НК молителят П. Г. Г. е имал добро поведение. В този контекст следва да се посочи, че се касае за самостоятелно законово изискване към осъденото лице, чието изпълнение не е функция от останалите условия – изискване, което следва да се преценява след изтърпяване на последното наложено му наказание. Доброто поведение на осъдения не следва да се идентифицира с поправянето му и превъзпитаването му, а най-общо с изменение на неговия мироглед или казано по друг начин, доброто поведение е обективно съответствие на поведението на лицето с установения правов ред и добрите нрави. Оценката на това за изпълнението на това изискване следва да е комплексна и съобразена с личността на осъдения – с неговите личностови особености, семейна среда, култура, бит, професионална реализация и др. (относно изпълнението на този критерий, виж подробно Ралица Илкова, Реабилитацията по българското наказателно право, изд.Сиби, стр.234 и сл.).

Несъмнено липсата на осъждания след последното установено по делото по нохд № 77/2018 г. на ТОС и направената от съда констатация за липса на други висящи наказателни производства спрямо молителя П. Г. могат да бъдат отчетени като обстоятелства относно възможно "добро поведение", изразяващо се в липса на наказателнопротивоправни прояви. Това само по себе си не покрива изцяло изискването за "добро поведение", тъй като въздържането от извършване на престъпление е задължение за всеки член на обществото. Липсата им законодателно - за първото и съобразно утвърдената съдебна практика - за второто обстоятелство, са възведени в абсолютни отрицателни предпоставки за допускане на съдебна реабилитация. В случая обаче молителят Г. представя и доказателства посредством които категорично установява дължимото добро поведение в обществото – трудов договор и удостоверение за раждане на дете, както и показания на св.Ангелов, поради което съдът намира, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки по отношение на молителя. В хода на съдебното дирене се установи по несъмнен начин, че след изтърпяване на 05.07.2019 г. на наложеното последно наказание в размер на 2 г. ЛОС по нохд № 77/2018 г. на ТОС, молителят Г. е спазвал примерно поведение и не е извършил други престъпления. Ето защо, съдът намира, че молбата му е изцяло основателна и следва бъде уважена като се допусне съдебна реабилитация за всички негови осъждания.

Водим от изложените съображения и на основание чл.436, вр. с чл.433 и сл. от НПК, вр. с чл.87,ал.1 и ал.2 от НК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА съдебна реабилитация по отношение на П. Г. Г. от гр.Търговище, ул.“Ц.Б. I“№19, ЕГН-*****, действащ чрез пълномощник адв.Д. П. от ТАК, със съдебен адрес гр.Търговище, ул.“Георги Бенковски“№1, за осъжданията му по **нохд № 101/2011 г. на ТРС; нохд №748/2011 г. на ТРС; нохд № 21/2012 г. на ТРС; нохд № 6/2017 г. на ТРС и нохд № 77/2018 г.**

на ТОС.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес, по реда на Глава XXI от НПК, пред Апелативен съд Варна.

В 7-дневен срок от влизане на определението, препис от същото да се изпрати на “Бюро Съдимост” при Районен съд Търговище, за отбелязване на допуснатата съдебна реабилитация и реабилитацията по право в бюлетините за съдимост на молителя и електронния архив, осн. чл.17, ал.1, т.2 и чл.23 от Наредба №8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост (Обн. ДВ, бр. 24/04.03.2008 г.).

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____